getingen leddes till närheten av boet. Sittande på en buske fann han där för gott att gnaga av tråden, men när han sedan med en trådände hängande efter sig flöd in under en enbuske röjde han boets läge.

*

En geting med rödaktiga band på bakkroppen anträffades en vårdag i ett fönster till en vind. Då jag ansåg det troligt, att det var den stammoder jag sett vara i färd med bobyggnad i taket, beredde jag henne fri passage genom fönstret. Senare erinrade jag mig, att den enda geting i vår fauna med rödaktiga band på bakkroppen är *Vespa rufa*, och denna bygger sina bon i marken och sålunda ej fritt hängande under tak. När jag därför några dagar därefter fann samma rödblandade geting liggande död i fönstret, anställde jag med en viss undran en närmare granskning av exemplaret. Getingen hade *rufas* kännetecken f. ö., men ögonviken var *helt* svart, vilket ingen av våra getingarter har. Jag sänder samtidigt med dessa rader den egendomliga getingen till redaktionen.

Torsten Settman.

Atheta **(s. str.)** ***nidicola*** **J. P. Joh. eine selbständige Art.** — In einem Aufsatze in dieser Zeitschrift: »Die Arthropodenfauna der Eichhörnchennester» (Jahrg. 1919, S. 82) meldete ich, dass Ex. obenerwähnter Art dem hervorragenden Staphylinidenkenner Dr. M. Bernhauer, Horn, Deutschösterreich, für erneute Prüfung zugesandt waren, da er nähmlich zuerst die Art für *Atheta (Ceritaxa) testaceipes* Heer halten wollte. Seitdem habe ich mehrere Ex., ♂♀, derselben Art, von ihm *Atheta nidicola* J. P. Joh. bezettelt, von Dr. Bernhauer zurückbekommen. Er billigt also jetzt *Atheta nidicola* als selbständige Art. *Atheta nidicola* ist übrigens jetzt auch für Deutschland konstatiert. Herr L. Benick, Lübeck, teilt nähmlich in einem Briefe mit: »Ich habe hier in einem etwa 3 m hohen Nest, kein *Sciurus*-Nest, etwa 20 Ex. der *Atheta nidicola* gefunden, die Bernhauer wenigstens als diese Art bestimmte».

Anton Jansson.

Bobyggnaden hos ***Odynerus angustatus*** Zett. — I en uppsats »Zur Lebensweise einiger Hymenopteren» i Arkiv för zoologi band 12 n:r 12, 1919 samt i en notis »Några stekelbiologiska iakttagelser» i Fauna och flora 1919, pag. 89, meddelade undertecknad iakttagelser över bl. a. ovannämnda solitära getings byte och bobyggnad, vilka voro okända. Getingen hade anlagt sitt bo i en gång i lös torr ved, och bytet utgjordes av larver

till chrysomeliden *Phyllodecta vulgatissima* L. Sedan dess har jag emellertid funnit *Odynerus angustatus* bygga under helt andra omständigheter. Sommaren 1921 syntes nämligen i närheten av Örebro en solitär geting inflyga i ett hål i en lodrät sandvägg — i vilken för övrigt en mängd steklar, *Hoplomerus*-, *Halictus*-, *Mimesa*-arter m. fl. byggde — och då den utgrävts, befanns det vara en ♀ av ovannämnda *Odynerus*-art. Bytet synes mig vara samma skalbaggart som i förra fallet. Om gången utgrävts av getingen eller om han blott lagt beslag på en av annan stekel åstadkommen gång, kunde jag ej avgöra. Alltnog: *Odynerus angustatus* anlägger påtagligen allt efter omständigheterna sitt bo antingen i trä eller i marken, ett nytt exempel på den stora plasticiteten beträffande bobyggnaden hos en del solitära getingar.

Anton Jansson.

Sveriges *Aelia*-arter. — Då undertecknad i juni månad 1920 vistades vid Ljugarn på Gottlands ostkust, insamlade jag från gräsvegetationen på sandmarkerna ett stycke innanför havet bl. a. ett tämligen stort antal *Aelia*-individ i syfte att om möjligt söka finna ex. av *Aelia rostrata* Boh., som i Sverige endast var känd från Gottland, funnen där först av framl. prof. Boheman och sedermera (se Entom. Tidskrift 1916, pag. 34) återfunnen vid Visby av undertecknad. Bland de vid Ljugarn insamlade individen var emellertid intet av *Ae. rostrata*, utan alla tillhörde *Ae. acuminata* L. med undantag av ett som tillhörde den för Sverige i O. M. Reuter's »Finlands och den skandinaviska halvöns Hemiptera heteroptera» (Entom. Tidskrift 1880) samt i Alb. Tullgren's & Einar Wahlgren's »Svenska insekter» (Stockholm 1920) icke upptagna *Ae. Klugi* Hahn. Enligt John Sahlberg: »Enumeratio Hemipterorum heteropterorum faunæ fennicæ» (Helsingfors 1920), pag. 24 uppräknar emellertid Oshanin i »Verzeichnis der palearktischen Hemiptera» bland fyndorterna även Sverige, men till detta meddelande fogar prof. Sahlberg: »men att den verkligen blivit tagen inom Sveriges område, känner jag ej». Det på Gottland gjorda fyndet skänker ju i viss mån stöd åt Oshanin's uppgift.

Aelia Klugi, som enl. Sahlberg's ovannämnda arbete är högst sällsynt i Finland bland gräs på sandiga fältbackar, endast funnen på några lokaler på Karelska näset, uppgives av honom vara en egentligen mera ostlig art, som är tämligen allmän i Östra Sibirien och funnen på flera ställen inom Ryssland även i trakten av Petrograd, i Östersjöprovinserna och Kaukasus. I övriga delar av Europa är den mycket sällsynt men dock funnen i Ungern, Tyskland, Italien och Frankrike.

Under vistelse i juni och juli månader 1921 vid Hornsjön på norra Öland insamlade jag ävenledes från gräs och örter på